

ikke så meget på den beklagelse. Jeg tror, at EU-reglerne kommer både Socialdemokratiet og SF helt belejligt. Det, det drejer sig om for regeringen i denne sag, er at indkradse nye afgifter fra et i forvejen trængt landbrug.

Sonja Albrink (CD):

Det er jo et lidt snedigt lovforslag, som skatteministeren kommer med her. Det taler til det bedste i os alle sammen, for hvem vil ikke gerne være med til at sikre, at vi får nogle bedre fødevarer, som er fri for vækstfremmere og antibiotika. Jeg tror, jeg kan sige, at det vil vi alle sammen.

Men sagen er jo den, at Danmark faktisk er et af de lande, som bruger mindst antibiotika i husdyrproduktionen, og vi mener ikke, at man behøver at male med så stor en skrift på væggen, for problemet er faktisk ikke så stort.

Man kunne også spørge: Hvis regeringen mener, at landbruget bruger for meget antibiotika og for mange vækstfremmere, burde det vel ikke være skatteministeren, som kom med dette forslag, men måske nærmere fødevareministeren?

Økonomien i svineproduktionen afgøres, som mange ved, af marginaler, og derfor kan selv små omkostningsstigninger eller indtægtsnedgange betyde, at økonomien ikke har det alt for godt.

Vi vil i CD i dag ikke give skatteministeren vores endelige tilsagn. Vi vil under udvalgsbehandlingen lytte til deputationer og se nærmere på de ting, som vi ønsker at få undersøgt, så indtil da: Hverken ja eller nej fra CD.

Morten Helveg Petersen (RV):

Baggrunden for lovforslaget om at indføre en afgift på antibiotika og vækstfremmere skal vi først og fremmest finde i forbrugernes stigende interesse for sunde fødevarer af kvalitet, og det er en tendens, som vi i Det Radikale Venstre meget gerne vil være med til at understøtte, og som vi mener, at dette lovforslag underbygger på ganske udmærket vis.

Det drejer sig altså først og fremmest om forbrugerkrav. Vi oplever en stigende utryghed hos forbrugerne over den måde, der bliver fremstillet madvarer på i Danmark. Hvad er der puttet i flæskestegen, og kan man stole på, at kyllingen er sund og rask, inden den kommer i ovnen?

Forbrugerne er uvidende om, hvad der bliver tilsat til foderstofferne, og de bryder sig ikke

om den måde, hverken dyr eller planter bliver behandlet på i det danske landbrug. Derfor oplever vi stærke forbrugerkrav om, at der skal produceres rene varer, der skal være god dyrevelfærd, og der skal tages ansvar blandt fødevareproducenterne, dvs. både landmænd og foderstoffabrikanter.

Det er derfor forbrugerne, der er udgangspunktet for det lovforslag, som vi skal behandle i dag, og så kan man så diskutere, hvordan målet om renere fødevarer kan opnås. Uanset hvilke midler vi vælger at anvende, håber vi i Det Radikale Venstre, at forbrugernes krav i sidste ende vil betyde, at landbruget bliver presset til at levere renere fødevarer.

Fra politisk side kan vi vælge at gå tre veje. Vi kan vælge helt at forbyde vækstfremmere, og det er den vej, vi i Det Radikale Venstre allerhelst vil gå, men det tager altså tid at forbyde dem, bl.a. fordi det skal dokumenteres, at de pågældende vækstfremmere er skadelige f.eks. med hensyn til at fremme resistens over for parallelt virkende humane antibiotika. Vi skal selvfølgelig fortsat presse på i EU-systemet for at opnå en total udfasning, og det har vi tillid til, at ministeren for området arbejder seriøst på. Men et forbud kan altså ikke indføres i morgen.

Det er derfor, vi må gå andre veje, og en anden vej er altså at bruge afgiftsinstrumentet, som lovforslaget her lægger op til. Så længe vi ikke kan få et totalt forbud igennem, synes jeg, det er vigtigt at sende et klart signal til landbruget om, at vækstfremmere ikke skal indgå i dansk fødevareproduktion.

En afgift vil – dog med nogen usikkerhed, som det også er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget – have en tydelig adfærdsregulerende effekt. Det skal ikke kunne betale sig at pumpe vores madvarer med syntetiske produkter, som vi i dag ikke kender virkningen af. Forsigtighedsprincippet må gælde her som på andre områder af dansk lovgivning.

Endelig kan vi som det tredje sætte vores lid til, at landbruget selv indgår frivillige aftaler. Jeg kan forstå, at det allerede er sket på nogle områder inden for landbruget, og det vil jeg selvfølgelig hilse velkommen. Problemet med de frivillige aftaler er bare, at de er frivillige, og at der er nogle, der står uden for de frivillige aftaler. Derudover har frivillige aftaler den store usikkerhed hæftet ved sig, at man ikke ved, hvor længe de varer ved, og at der er mulighed